

† Lov og Evangelium

ISSN 2387-5275

NR. 8

OKTOBER 2016

52. ÅRGANG

Foto: Olav Gungås

«Herre, la meg kjenne dine veier!
Lær meg dine stier!» Sal 25:4

Oppbyggelig blad på evangelisk, luthersk grunn

BLADET LOV OG EVANGELIUM

utgis av Norsk Luthersk Lekmannsmisjon.
Det er gratis og kommer med 10 nummer i året.
Frivillige gaver kan sendes kasserer i NLL.

Abonnement, oppsigelse og adresseforandring:

Fredrik Heian, Daleneveien 175,
3158 Andebu. Tlf. 901 94 758
E-post: fredrik_heian@hotmail.com

Redaktør: Ingar Gangås, Følstadvegen 135,
7690 Mosvik. Tlf. 901 51 234
E-post: ingar.gangas@live.no

Redaksjonsråd: Per Bergene Holm,
Dag Rune Lid og Ragnar Opstad
Layout: Kristian Mehl Gangås

NORSK LUTHERSK LEKMANNSMISJON

ble grunnlagt i 1963 av venner av den luthersk-
rosenianske forkynnelse, og ønsker å forkynne
Guds ord i skrift og tale både i Norge og ute
på misjonsmarken. NLL støtter den lutherske
kirken i Moldova og luthersk litteraturarbeid i
Bolivia og Peru.

Formann: Reidar Heian, Daleneveien 175,
3158 Andebu. Tlf. 414 95 526
E-post: reidunar_heia@hotmail.com

Sekretær: Konrad Fjell, Laskengrenda 44,
3221 Sandefjord. Tlf. 915 10 064
E-post: konrad.fjell@gmail.com

Kasserer: Kari Mangelrød, Fossnesveien 13 B,
3160 Stokke. Tlf. 33 11 24 05 / 915 58 562
E-post: bibelskolen@nll.no

Bankgiro: 3000 22 26193
Dansk bankgiro: (4665) 10639360
Svensk postgiro: 178 84 80-0

BIBELSKOLEN PÅ FOSSNES

ble grunnlagt i 1992, og eies og drives av NLL.
Skolen har både halvårig og ettårig kurs.

Skolen ønsker å formidle tillit til Guds ord
og spørre etter de gamle stier (Jer 6:16), samt
fremme arven fra lekmannsbevegelsen og våre
lutherske lærefedre.

Adr.: Fossnesveien 13 B, 3160 Stokke
Tlf. 33 33 89 00 – Fax 33 36 56 65
E-post: bibelskolen@nll.no

Bankgiro: 3000 22 26193

Rektor: Per Bergene Holm, Holmveien 20,
3282 Kvelde. Tlf. 995 09 060
E-post: pbholm@online.no

INTERNETT: www.nll.no

Gud Herren er sol og skjold

Av Hans Edvard Wisløff

Ingenting kan erstatte solen ute i naturen. En kan opplyse natten så meget en vil, og sende elektriske lysstråler ut i mørket, det er og blir natt likevel.

Ingenting kan erstatte Gud for en menneskesjel. En kan prøve å fylle sjelen med alt som er rent og godt, med kunnskap og jordisk lykke, den er og blir død og kald likevel uten Gud. Når skal vi alle lære og forstå det?

Som naturen åpner seg for solen, må vårt hjerte åpne seg for den levende Gud. Det blir ikke liv på annen måte.

Det er solen som smelter isen og jager mørket ut. Det er solen som gir vår med vekst og frukt.

Det er Gud Herren som er hjertets sol. Steng ham ikke ute! Slipp ham til!

Gud Herren er sol og skjold, Herren gir nåde og ære. Han nekter ikke dem noe godt som vandrer i uskyld. Herre, hærskares Gud, salig er det menneske som setter sin lit til deg!

*«Stille stunder på veien hjem»,
Luther forlag, 1977*

Opphold i Bolivia

Marit og Ingar Gangås reiser til Bolivia 11. oktober-2. desember for å besøke ansatte og frivillige i litteraturarbeidet. Det blir samtaler, undervisning og arbeid med oversettelser. De to medarbeiderne i Peru blir med en del av tiden. Videre arbeid med søknad om godkjenning for eget bokforlag i Bolivia er en viktig del av turen.

En levende vei inn til Guds trone

Av Ingar Gangås

«For vi har ikke en yppersteprest som ikke kan ha medlidenhet med oss i vår svakhet, men en som er prøvet i alt i likhet med oss, men uten synd. La oss derfor med frimodighet tre fram for nådens trone, for at vi kan få miskunn, og finne nåde til hjelp i rette tid.»

Heb 4:15-16

Som sant menneske har Jesus i alle forhold prøvd våre kår. Derfor kan han ha medlidenhet med oss. Han måtte tåle menneskers spott og forakt, han har vært fristet av satans list og kjent gufset fra hele hans onde åndehær, ja, han ble til og med forlatt av Gud da han hang på korset. Under alt dette syndet han ikke, men vant seier.

Nå har vi altså en åpen adgang til Guds trone gjennom Jesus, slik hebreerbrevets forfatter skriver videre i det tiende kapittelet (v. 19-20):

«Brødre, vi har altså i Jesu blod frimodighet til å gå inn i helligdommen.

Til den har han innviet for oss en ny og levende vei gjennom forhenget, det er hans kjød».

Dette er større enn det vi kan begripe. Måtte Den Hellige Ånd få åpenbare for ditt hjerte hvilken trøst dette herlige evangelium gir.

Her er kraftkilden til det nye livet sammen med Jesus. Dette gir frimodighet under vandringen. Tenk, Jesus er *vårt* liv! Han sitter i dag ved Faderens høyre hånd og er min yppersteprest, talsmann og forbeder. Enten dagene er onde eller gode, enten vi kjenner på mye synd eller synes vi er «på høyden», Jesus er uforanderlig. Han skifter ikke, men er en stadig yppersteprest for oss i himmelen. Vårt hjerte er ustadig. Vi trenger en annen grunnvoll å bygge på. Jesus inviterer deg i denne stund til å bygge på *nåden i Guds hjerte*. Det er nåden som Jesus har tilveiebrakt, ved sin lidelse, død og oppstandelse.

Carl Olof Rosenius har skrevet flere

Innhold, oktober 2016

Gud Herren er sol og skjold. Av Hans Edvard Wisløff	side 2
En levende vei inn til Guds trone. Av Ingar Gangås	side 3
Født av Gud. Av Sven Foldøen	side 5
Veien til Moria (6) Av Per Bergene Holm	side 7
Møtekalender.	side 11
Guds vei og omveiene. Av Ingar Gangås	side 13
Herren søker å frelse synderen. Av Konrad Fjell	side 15
For Herrens åsyn. Utdrag av referat fra årsmøtet	side 18
Du er fri! Av Marcus Söderberg	side 20

sanger om dette. I én av dem (Sb 455), skriver han i det fjerde verset:

*Sjå dette er nåden som gjorde meg fri,
sjå dette er nåden som styrkjer i strid!
Sjå, det er Guds nåde for alle som ein.
∴ Han ser meg i Jesus ∴
Ja, evig i Jesus rettferdig og rein.*

Denne sannhet, at Jesus gjelder i vårt sted, gir Guds barn oppmuntring til å holde ut, helt til vi er heime i himmelen:

*Den stormande verda vil stengja vår veg,
men pilegrimsferda mot himmelen dreg.
Og ferda skal enda for trona ein dag.
∴ Vår hovding er forar ∴
Vår sigrande hovding, så vinn vi vårt slag.*

Apostelen Paulus oppmuntrer på samme måte til ikke å tape motet når trengselen kommer, men sier: «I ham (Kristus Jesus, vår Herre) har vi frimodighet, og ved troen på ham

har vi adgang med tillit» (Ef 3:12).

Guds trone kalles her nådens trone fordi Jesus har tatt plass der. Det er bare han som kan tilgi synd. Nå innbyr han deg til å komme med frimodighet. Å få *miskunn* er det samme som at han forbarmer seg over synderen og viser medynk med ham. Han kjenner ham ikke lenger etter det han er i seg selv, men ser ham *i Jesus*.

Nåde er Guds yndest og velbehag mot synderen. Den avløser hans vrede når synderen har funnet tilflukt hos Jesus. «Nåden kom ved Jesus Kristus», skriver apostelen Johannes (Joh 1:17).

Denne trygge grunn skal vi få bygge på: «Dette har vi som et anker for sjelen, et som er trygt og fast og når inn til det som er innenfor, bak forhenget, der Jesus gikk inn som forløper for oss, han som ble yppersteprest til evig tid etter Melkisedeks vis» (Heb 6:19-20). LÆ

Soloppgang fra det høye

– *Han lot soloppgang fra det høye gjeste oss* (Luk 1:78).

En soloppgang kan forandre alt. En syk ligger og teller nattens timer som snegler seg av sted, mens smertene piner. Et skip kjemper mot storm og mørke uten å vite hvor det er. En fjellvandrer går seg vill og søker ly bak store stener mens storm og uvær raser. Og så kommer soloppgangen, og alt blir annerledes. Det tenkes håp!

Men ingen soloppgang bringer større omveltninger enn å oppleve soloppgangen fra det høye!

Et menneske går dømt og fortvi-

let. Alt er belgmørk natt, ingen vei å se, intet liv å merke, ingen redning å øyne. Alt skriker: du er fortapt!

Og så kommer soloppgangen fra det høye. I det lys får sjelen se Jesu kors, og det dømte menneske får tro seg frelst. Det får tro den vidunderlige sannhet at Jesus «har gjenløst meg fortapte og fordømte menneske, kjøpt meg og frelst meg fra alle synder, fra dødens og djevelens vold, ikke med gull eller sølv, men med sitt eget dyre blod og sin uskyldige pine og død, for at jeg skal være hans egen».

Hans Edvard Wisløff

Født av Gud

Av Sven Foldøen

«Og de er født ikke av blod, heller ikke av kjøds vilje, heller ikke av manns vilje, men av Gud.»

Joh 1:13

I disse ord fra Gud ligger en sannhet som vi trenger å stanse for. De er så fulle av visdom og så alvorlige at vi slett ikke kan la dem ligge upåaktet.

Guds ord taler til oss om den åndelige fødsel, og her nevnes fire fødsler; født av blod, av kjøds vilje, av manns vilje og født av Gud.

Paulus skriver til de troende i Galatia at noen er født etter løftet, mens andre er født etter kjødet. Hvorledes foregår disse forskjellige fødsler?

Dette spørsmålet er ett av livets viktigste spørsmål og kanskje noe av det mest nødvendige for oss å få svar på. Det rører ved selve grunnlaget for vårt barneforhold.

Hva er kjødet og kjøds vilje?

Ofte finner vi at Bibelen omtaler lovgjerninger som kjødets gjerninger. Det er altså noe vi gjør selv, noe vi får i stand selv. Alt det mennesket gjør selv for å bli rettferdig for Gud, for å bli eller være et Guds barn, det er kjødets gjerninger.

Mange tror at det de gjør selv, er nok til frelse. Gud krever ikke mer, mener de. Jeg tror på Jesus og på Gud, tror at Jesus døde for alle og derfor også for meg. Og når jeg har lagt av syn-

den og det gamle liv, har omvendt meg og er sammen med de kristne, er med på møter og vitner, er med i arbeidet i Guds rike, er jeg da ikke en kristen? Mange tror det. Her er mange flere som tar feil av veien enn vi tror. – Disse er født etter kjødet.

Født av manns vilje

Så har vi de som er født av manns vilje. Disse er i mange ting lik de før nevnte, men i enkelte ting skiller de seg dog ut.

Vi opplever av og til større og mindre vekkelser, og de fleste av dere har opplevd å være med i en eller flere slike. Men ikke alle som kommer med i en vekkelse, blir født av Gud. Det kan ha sine spesielle grunner som jeg ikke kan komme inn på her. Men mange, eller få, blir bare født av manns vilje. Hvordan går det for seg?

Jo, det går slik for seg. Når de sitter og hører Ordet, blir de grepet av det, og de forstår at de må omvende seg om de ikke skal gå fortapt. Så fatter de beslutningen at nå vil de gjøre alvor av det. De bøyer seg, ber og bekjenner sine synder. Da er det ofte en eller annen som siterer Guds ord, et ord som er mektig til å kaste lys over det Jesus har gjort. Eller de kan sitte på benken og høre evangeliet forkynt, og de tror Ordet. – Da skjer det noe hemmelighetsfullt. Den ene som tror dette, blir født av Gud. En annen som også

tror det, blir født av manns vilje. Jeg tror, jeg vil tro, sier de, jeg vil være en kristen.

Disse er født av sin egen viljekraft. Kristus tror de på, men det mangler dem en åpenbaring av Kristus. Jesus sa at kjød og blod kan ikke åpenbare oss dette, men bare vår Fader i himmelen. Og Paulus sier at det evangeliet han forkynte, hadde han ikke lært av noe menneske, men ved Kristi åpenbaring.

Det er denne åpenbaring av Kristus som alle de mangler som er født av manns vilje. I alt det andre kan disse være helt like de som er født av Gud, både i vekkelse og omvendelse, i overgivelse og tro. De arbeider og virker som kristne, vitner og ber på møtene, og de kan være like i det at de blir glade og oppløftet, ja, til og med at de bedømmer åndene på møtene likt med de som er født av Gud. Men åpenbaringen av Kristus mangler.

Født av Gud

Den som blir født av Gud, han får kjenne noe av den tilkommende verdens krefter. Han har fått et vitnesbyrd i seg selv. Den som tror på Guds Sønn, har vitnesbyrdet i seg selv (1Joh 5:10).

For de oppriktige skal det gå lys opp i mørket. Og alle som ikke er født av Gud, er i mørket, selv om forstandens lys kan være stort.

Disse som er født av manns vilje, er som én har uttrykt det, evangeliske forstandstreller.

Jeg vil gi dere et merke på de som er født av kjøds vilje og av manns vilje.

De forfølger dem som er født av Gud. De tåler dem ikke og er ikke glade i dem. De ønsker helst å bli kvitt dem.

Denne preken ble holdt i Stavanger 1.11.1932. Som en ser, slutter den av noe brått, slik flere av prekenutkastene gjør. Men det som er skrevet, er særpreget for hans forkynnelse.

*Stykket er hentet fra boka
«Du er fri», samlet og bearbeidet av
Josef Tungland.*

Følg meg synder

*Følg meg synder! Tiden rinner,
slipp hva enn i dag deg binder.
Glem hva enn det ligger bak!
Følg meg gjennom stridens luer,
uten frykt om døden truer,
jeg er sterk om du er svak!*

*Det er tunge mørke tider:
Verden synder, verden lider;
skal den i sin nød forgå?
Bær dens byrder; leg dens vunder;
så din sæd i alle stunder;
elsk og vern de spede strå!*

*Legg deg selv i mine hender,
veien, målet – alt jeg kjenner.
Følg meg villig, følg meg fritt!
Frykt ei ofrets bitre skåler;
kronen over korset stråler;
gi meg alt, og alt er ditt!*

Edin Holme. Sb 162

Veien til Moria (6)

Av Per Bergene Holm

Sak 3:1-10

Sakarja var profet i tiden etter at de første jødene hadde vendt tilbake til Jerusalem og Juda fra fangenskapet i Babel. Serubabel hadde et par tiår tidligere ført 50 000 jøder tilbake.

Nå vender Herren seg gjennom profeten til de hjemvendte med forman-ning om at de ikke må gjøre som deres forfedre, som måtte smake Herrens vresdom. Vi skulle kanskje tro at når de nå hadde fått vende tilbake, så var det tid for glede og lovsang. Og det var det nok, men det er som vi synger i salmen:

*Hjelp at jeg fra synden treder
og meg alltid varsom gleder
ved min salighet og fred!
Kjøpt jeg ble, ditt navn skje ære!
Dyrekjøpt – å, la det være
varsel for meg hvert et sted!*

En kristens glede er en varsom glede, en glede som aldri tar bort syndens alvor og faren for å falle i fra.

Sak 1:2-3: «Vend om til meg, sier Herren, hærskares Gud, så vil jeg vende om til dere, sier Herren, hærskares Gud. Vær ikke lik deres fedre, som de tidligere profeter formante med disse ord: Så sier Herren, hærskares Gud: Vend om fra deres onde veier og deres onde gjerninger! – Men de hørte ikke og aktet ikke på meg, sier Herren».

Det gjelder å ta lærdom av fortiden,

ta lærdom av Guds ord. Vi må ikke tro at det vil gå annerledes med oss enn med Israelsfolket som levde før oss. Derfor gjelder det at vi ikke gjør som dem, ikke vender oss bort som dem, men at vi vender om til Herren i sannhet.

Og så har profeten et veldig løfte til dem som vender om. Herren skal igjen ta seg av Juda og Jerusalem. Herren har slått, men nå vil han forbinde, han vil ta seg av den lille rest og forbarme seg over dem i sin miskunnhet. Men da er det om å gjøre at de ikke stiller seg som sine forfedre.

De hjemvendte får erfare akkurat det som den bortkomne sønn fikk erfare. Les Sak 2:14-17! Herren fornyer sitt forhold til folket, som om ingen synd og ingen urett var begått. De får begynne på nytt igjen.

Hva vil det si? Er det slik at Gud, når det kommer til stykket, ikke tar det så nøye med synden, etter en stund så bryr han seg ikke mer. Å, nei, det er ikke slik. Gud kan ikke uten videre tilgi folket deres synder, synden må få sin straff.

Nå hadde folket fått straff, de hadde vært 70 år i Babel, det var en lang soningstid. Og så erfarte Israelsfolket at etter soningen fulgte utløsning, etter straffen og boten, tok Herren seg igjen av sitt folk. Da kunne det være nærliggende å tro og tenke at hvis vi hver enkelt gjorde bot, tok på oss straff

for våre synder og søkte å gjøre opp, så ville Herren tilgi oss.

Og slik kom også mange jøder til å tenke. Slik tenkte fariseerne og slik tenker de religiøse jødene i dag. Ikke så at Gud i himmelen ga tilgivelse som lønn eller direkte motytelse for bot og ydmykelse, men likevel slik at Gud av nåde tilga den som søkte ham i bot og bønn.

Er det vår bot som gir oss syndenes forlatelse? At Gud ser ut over jorden og ser om det er noen som gjør sann bot, og så tilgir han dem? Da var det vi som med vår bot kunne åpne Guds hjerte, men Skriften taler ikke slik. Det er som vi synger i sangen: «Ble min iver aldri matt, gråt jeg både dag og natt, syndens flekker er dog der». Vår bot kan ikke ta bort syndens flekker og gjøre oss rene for Gud.

Herren lar Sakarja se Josva, ypperstepresten, stå foran Herrens engel, og satan stå ved hans høyre side for å anklage ham. Hva er det Sakarja får se? Jo, han får se det som skjer på den store forsoningsdagen, Israels store botsdag. Da tok ypperstepresten på seg sine klær. På dem var alle Israels stammers navn inngravert, både på brystplaten og på skulderstykkene. Ypperstepresten skulle bære folket med seg, både på sitt hjerte og på sine skuldre. Gjennom ham skulle hele folket møte Gud. Ypperstepresten bar hele folket på sitt legeme, og dermed hele folkets synd.

Ypperstepresten hadde så tatt en bukk og bekjent Israels synder over den, og han hadde slaktet en bukk som syndoffer. Så tok han blodet og bar det

med seg når han trådte fram for Gud i Det aller helligste. Han sprenget blodet på framsiden av arken og på lokket, til et dekke mellom seg og Gud og til et dekke over lovens tavler som lå i arken og vitnet om folkets synd for Herren, Herren som tronte mellom kjerubene. Offerdyrets kropp ble brent opp utenfor leiren.

Dette er billedlig. Når ypperstepresten bærer fram offerdyrets blod, så er det i stedet for sitt eget blod eller folkets blod. Den kroppen som ble brent opp utenfor leiren, det skulle ha vært ypperstepresten selv eller folket selv. Og dette blir så meget mer anskuelig, i og med at folket nå nærmest hadde gått til grunne utenfor leiren, utenfor Israel, i Babel. Og det er nok denne hendelsen som også ligger bak dette. Ypperstepresten hadde fått vende tilbake til Jerusalem, som en rykende brann, revet ut av ilden, frelst ut av dommen. Ja, det var gjennom dommen Herren hadde latt seg forsones og nå igjen tok seg av dem.

Og så står ypperstepresten der, og satan, anklageren, trer fram for Herren og anklager ypperstepresten for synden han bærer på sitt legeme, Israels synd som han bærer. Satan anklager ypperstepresten og vil ha ham dømt av Herren. Og satan har loven på sin side, for den anklager også folket for dets synd. Synden er ikke borte fra folket. Og yppersteprestens skitne klær, skitne ved folkets synder som ypperstepresten bærer gjennom klærne, de vitner også om at ypperstepresten ikke kan se Herren åsyn til åsyn og leve.

Men Herren dømmer ikke ypper-

stepresten. Han refser satan og gir ham ikke rett. Herren har utvalgt Jerusalem, dvs. Guds folk. Og sier han, er ikke denne mannen her en rykende brann revet ut av ilden? Ypperstepresten har vært i dommen, men han har blitt frelst ut av den, eller gjennom den. Synden har fått sin dom, og straffen er utstått.

Så tas de skitne klær av, idet det sies til ham at hans misgjerning tas bort. Og han kles i høytidsklær. Særlig nevnes den nye luen. Det var yppersteprestens lue, på den sto det inngravert: Helliget Herren. Ypperstepresten og folket han representerte, var gjennom dommen og det som hadde skjedd for Herrens åsyn, utskilt fra verden og synden og innvidd til Herren for å høre ham til og være hans eiendom.

Hva får profeten se gjennom dette synet? Det står om ypperstepresten Josva i v.8 at han er en varselmann, dvs. et forbilde, for Herren lar sin egentlige tjener komme, Spire, dvs. Davids rotskudd eller Messias. Det som ypperstepresten Josva her har fått være med på er et forbilde. Herren skal, ved sin tjener Spire, ved Messias, ta bort folkets misgjerning på én dag.

Den misgjerning som Israelsfolket aldri kunne sone gjennom sine 70 år i fangenskap, den skal Messias ta bort på én dag. Det Israel og ypperstepresten Josva likevel forbilledlig hadde erfart, at gjennom soning og dom, blir misgjerningen tatt bort, Gud forsones og tar seg igjen av sitt folk, det skulle Herrens tjener gjøre og han skulle gjøre det på én dag.

Ypperstepresten Josva er forbilde

på den ene og sanne yppersteprest, Jesus. På hebraisk heter jo også Jesus nettopp Josva (Jehoshua eller Jeshua). Det er ypperstepresten Jesus vi møter her i Sak 3.

Jesus har tatt på seg å bære dine og mine synder, sitt folks synder. Han har tatt på seg å gjøre bot i ditt sted, han har tatt på seg alle botsstraffer. Det er som Paul Gerhardts synger: «Når alle piner vises frem, han svarer: Gjerne, hvert et lem er rede til å lide». Når Jesus vandret opp til Golgata for deg og meg, bar han ikke bare korset, men han bar våre synder på sitt eget legeme. Det var hans skitne klesdrakt. «Han som ikke visste av synd, ble gjort til synd for oss». Og han bar sitt eget blod fram for Herrens åsyn i himmelens helligdom.

Satan, anklageren, trådte også fram på Golgata med sine anklager og pekte på Jesu skitne klær, våre synder som han bar, og krevde Jesus fordømt. Og satan seiret tilsynelatende på Golgata. Jesus døde, oppgav sin ånd, og ut av hans side rant det blod og vann. På Golgata, utenfor Jerusalem, utenfor leiren, døde Jesus. Og når blodet rant, var det som om det ble sprengt blod på paktens ark i den himmelske helligdom.

Men i dommen og straffen er det soning og utløsning. «Den som er død er rettferdiggjort fra synden». Slik står det i Romerbrevet (6:7).

Satan, anklageren, avvæpnes på Golgata. Han blir kastet ned fra anklagebenken i himmelen. For i og med Jesu død, da blodet ble sprengt på den himmelske nådestol, var det ikke lenger noen synd å anklages for. Jesus var

rettferdiggjort, frikjent fra synden, for den var sonet.

Det er dette vi er vitne til i Sakarja 3. Det er hva som skjer når blodet er sprenget, når soningen er fullbrakt. Da tas de skitne klær av. Gud i himmelen rettferdiggjør Jesus fra dine og mine synder. Synden er sonet. Den er tatt bort og kastet i glemselens hav. Satan har ingen rett til å anklage, og Herren sender ham bort. «For hvem vil anklage Guds utvalgte? Gud er den som rettferdiggjør».

Hvem er Guds utvalgte? Det er i første rekke Jesus. Men likesom ypperstepresten ikke bare bar folkets synder på sine skuldre, men selve folket – ja, de lå også nærmest på hans hjerte – slik bærer Jesus hver den som hører ham til. Det som Jesus gjorde, gjorde han i ditt og mitt sted, som om du og jeg skulle ha gjort det. Når han ble avkledd sine skitne klær, var det dine og mine skitne klær som ble tatt bort. Når han ble iført høytidsklær, var det sine egne klær han ble ikledd, hans egen fullkomne rettferdighet og hellighet. Jesus var i ett og alt helliget Herren. Men så var det også du og jeg som ble kledd i rettferdighetens skinnende drakt og som ble helliget Herren. For han gjorde alt i vårt sted. Vi er helliget i Kristus Jesus.

Er Jesus Guds utvalgte som ingen kan anklage, så er du og jeg også Guds utvalgte som Gud rettferdiggjør. Ja, vi er utvalgt i Kristus og oppreist med ham og satt med ham i himmelen. Tenk, alt dette har den troende i Jesus.

Ser du dette? Det Israel, Herrens

tjener, hadde opplevd i Babel, at det var gjennom dommen, soningen, at Guds vrede ble tatt bort, at nåde og frelse og rettferdiggjørelse ble vunnet, det var et forbilde.

Det ypperstepresten opplevde hvert år når han gikk inn i det aller helligste, var et forbilde – at gjennom sonofferet som måtte dø, gjennom blodet, ble det gjort soning, slik at folkets misgjerninger ble tatt bort.

Det var alt sammen et forbilde på det som skulle skje ved Herrens spire, ved Messias, Davids rotskudd. Og da ledes vi til profeten Jesaja, som også hadde vitnet på samme måte, om Herrens lidende tjener, nettopp til det straffede folket (Jes.53:1-11).

Hvordan skal du og jeg gjøre bot for våre synder? Det ville være formastelig å gjøre det om igjen som Jesus har gjort. Vi må aldri tro at våre tårer eller våre forsett, våre bønner eller gjerninger, skal kunne legge noe til den fullkomne bot eller soning som Jesus har gjort. Vår bot kan ikke åpne Guds hjerte for oss, men den har en annen hensikt: Å åpne våre hjerter for Guds nåde i Jesus Kristus. Vår bot skal lede til at vi tar vår tilflukt til Jesus med våre synder, gjør oss bruk av den soning som han har skaffet til veie og leve i syndenes forlatelse.

«Ved at de kjenner ham, skal den rettferdige, min tjener (Messias, Jesus), rettferdiggjøre de mange, og deres misgjerninger skal han bære». Ja, slik er det. Sann bot driver oss til å ta vår tilflukt til Jesus, kjenne ham som vår stedfortreder, vårt vederlag for Gud.

Møtekalender

Oktober

9.	Årnes Sigbjørn Agnalt
12.-16.	Varhaug Lars Fossdal
14.-16.	Steinsdalen Per Bergene Holm
15.-16.	Askim Reidar Thorbjørnsen
23.	Randaberg Jan Hetland
25.-30.	Østre Kvelde Per Bergene Holm
28.-30.	Langli John Peder Samdal
30.	Mosvik Thormod Fjell

November

3.-6.	Ørsta Sigbjørn Agnalt
4.-6.	Vedavågen Per Bergene Holm
5.-6.	Årnes Lars Fossdal

Bibelskurs på Fossnes

8.-13. november

Tirsdag

09.00	Martin Fjære
11.30	Lars Fossdal
19.00	Gunnar Nilsson

Onsdag

09.00	Lars Fossdal
11.30	Sigbjørn Agnalt
19.00	Gunnar Nilsson

Torsdag

09.00	Sigbjørn Agnalt
11.30	Martin Fjære
19.00	Gunnar Nilsson

Fredag

09.00	Gunnar Nilsson
11.30	Per Bergene Holm
16.30	Gunnar Nilsson
19.00	Mikkel Vigilius

Lørdag

09.00	Mikkel Vigilius
11.30	Per Bergene Holm
19.00	Mikkel Vigilius

Søndag

11.00	Mikkel Vigilius

Påmelding til Reidun Asdahl
Mail: fossnes.kontor@gmail.com
Tlf.: 33 33 89 01 / 995 87 987
For flere opplysninger: nll.no

Kjenner du Jesus slik, er han ditt vederlag, det du har å vise til?

La oss også be for Israel, at de må lære å kjenne Jesus, at han har blitt

deres syndoffer, at de må vitne det som Jesaja, kapittel 53 sier.

Del 6/6

L&E

På nåden i Guds hjerte

*På nåden i Guds hjerte
Som Jesus frem har brakt
Ved korsets død og smerte,
Som han for oss har smakt,
Jeg nå alene bygger
Min tro og sjelefred.
I alt han der meg trygger,
Den onde til fortred.*

*På nåden i mitt hjerte
En tid jeg støttet meg.
Men snart ved syndens smerte
Min trygghet tapte seg.
Jeg var da vel fornøyet
Når rørt jeg hjertet fant,
Men var jeg mindre bøyet,
Min tro med ett forsvant.*

*Men Gud skje takk som sa meg
Min feil så den jeg så,
Og bedre grunnvoll gav meg
Å bo og bygge på:
På nåden i Guds hjerte
Som Jesus frem har brakt
Ved korsets død og smerte,
Som han for oss har smakt.*

*Vel skifter sol og skyer
I hjertet ofte om,
Snart Ordet meg fornyer,
Snart kald jeg er og tom.
Men jeg har lært betrakte:
Hos Gud det skifter ei!
Jeg har nå lært forakte
Mitt hjertes ja og nei.*

*Min tro er vel anfektet,
Men er dog nå en tro,
Avmektig og forsmektet
Jeg dog med den har ro.
Og kan jeg rett meg dølge
I Kristus og bli still,
Må kjærlighet og følge,
Skjønt ikke som jeg vil.*

*Den eiendom som kjøptes
Med Jesu Kristi blod,
Fikk innsegl da jeg døptes,
Kun den er fast og god.
Den ligger i Guds hjerte
Og i det gavebrev
Som midt i dødens smerte
Guds Sønn med blodet skrev.*

*Nå er det vel der oven,
Jeg intet enser her.
Se, oppfylt er nå loven,
og gaven given er!
Den tid vi var uvenner,
Vår Gud forsonet blev,
Om enn jeg intet kjenner,
Jeg tror Guds gavebrev.*

Carl Olof Rosenius. Sb 283

Guds vei og omveiene

Av Ingar Gangås

«Den ugudelige må forlate sin vei og den urettferdige sine tanker og omvende seg til Herren, så skal han forbarme seg over ham, og til vår Gud, for han vil gjerne forlate alt.»

Jes 55:7

Alt som står i Bibelen er Guds tale til oss, fra hans egen munn. Hans ord er uforanderlige og eviggyldige. «Himmel og jord skal forgå, men mine ord skal slett ikke forgå», sa Jesus (Mat 24:35).

Han er verdens skaper og menneskehetens frelser. Alt hviler i hans hånd. En dag vil denne tidsalder få en ende. Mennesket skal da opp for dommen. Guds største ønske er at vi skal få oppleve den nye himmel og den nye jord, der rettferdighet bor. Den som nås av hans frelse og går på hans vei, vil på den dagen stå kledd i Jesu rettferdighetsdrakt og dømmes fri. Den ubotferdige synder går fortapt, ja, regnes allerede her i tiden som fortapt, dersom han ikke omvender seg til Herren. Denne Guds frelsesvei står fast og er uforanderlig.

Guds time

Vi tenker så annerledes enn Gud. Det uomvendte menneske tror at det alltid finnes nye muligheter til å vende om til Herren, og utsetter avgjørelsen. Mennesket synes at Gud må være glad til, om en bare kommer til ham i siste liten. Men Gud står ikke parat til å hjelpe oss når det passer oss best. Han

kaller i «sin time», i nådetiden for hver enkelt. Utenom den er det umulig å bli frelst. Det kan bli for seint.

Ordet fra Guds munn sier: «I dag, om dere hører hans røst, da forherd ikke deres hjerter...» (Heb 3:7-8). Sannheten om deg er at du er en fortapt synder som står under Guds dom. «Det er ikke én rettferdig, ikke en eneste. Det er ikke én som er forstandig, det er ikke én som søker Gud. Alle er veket av, alle sammen er blitt udugelige. Det er ikke noen som gjør det gode, ikke en eneste» (Rom 3:10-12).

Lovens tale

Gud er *en hellig Gud* som ikke tåler synd! Dette er *lovens tale*. Den anklager alltid og krever at du skal være fullkommen, fri for all synd, hellig og ren, elske Gud over alle ting og din neste som deg selv. Gjør dette, og du skal leve! sier loven. Den som prøver på det, vil få en tilstoppet munn. Lovens gjerning er nettopp denne: å gi deg en lukket munn og vise deg at du står skyldig overfor Gud. Ved loven kommer syndens erkjennelse. Loven kalles også «en tuktemester til Kristus». Dens hensikt er å vise deg at du er fortapt i deg selv, slik at du går fallitt på alt ditt eget og må rope til Jesus om frelse.

Evangeliets ord

Uten *evangeliet*, budskapet om det Jesus har gjort, blir det ingen redning

for deg. Evangeliets tale er ordet om Jesus, hva han har gjort og hva det kostet Gud å gi sin enbårne Sønn til frelse og soning for alle våre synder. Han måtte bli offerlammet som ble slaktet i vårt sted. Gud er *en kjærlig Gud*, som elsket så høyt at han gav sin kjære Sønn, Jesus Kristus, som vår stedfortreder. Han tok straffen som du skulle hatt – i ditt sted. Og han levde det liv som du skulle ha levd. Ved troen på ham blir alt hans ditt, og alt ditt blir hans. Det kalte de gamle for det «salige bytte».

Guds vei og vår vei

Guds frelsesvei er Jesus. «Han er veien, sannheten og livet». Hver den som tror på ham, skal bli frelst. Herrens tanker er så mye høyere enn våre tanker. Hans veier er så totalt annerledes enn det vi kan tenke oss. Den dagen du innser at *din* vei til himmelen er stengt, kan Gud få vise deg *sin* vei i Jesus Kristus. Mange ganger må han føre oss på de underligste veier for å få oss inn på *sin* vei.

Omveiene

I sin bok «Herrens omveje er uransagelige» (Forlaget Perspektiv, 1987), forteller danske Yvonne Marquard Pedersen hvordan hun av en uimotståelig lengsel etter sannheten, forlot sin mann, og reiste til Andesfjellene i Sør-Amerika. Hun trodde at hun kunne finne Gud i et kloster i en bortgjemt dal ved Titicacaszjøen. Hun lette både på boliviansk og peruansk side av den store innsjøen. Men hun fant aldri

fram. Etter fire måneders famling og farefull klatring i fjellene, med fall som kunne endt med døden, pengelens og forkommen, kom hun på forunderlig vis til en norsk misjonsstasjon i landsbyen Crucero i Peru. Visum var utgått, og hun måtte til Juliaca, hvor hun fikk bo hos en norsk misjonær. Der leste hun en dag i en bok mens misjonæren var ute. Det var Carl Fredrik Wisløff's andaktsbok «Daglig brød». Da ble evangeliet – og Guds vei – åpenbart for henne.

Hun skriver:

«Pludselig var det som om et slør blev taget fra mine øjne, jeg så min situation i et helt nyt lys, følte nu stærkt at jeg skulle hjem til min Knud, og føje det sammen igjen, som jeg havde skilt. Jeg følte i eet nu, at jeg kendte *Sandheten*, den som jeg var rejst til Peru for at finde i klosteret sammen med ligesindede. *Sandheten* er Jesu Kristi død på Golgatakorset for mine synders skyld, at jeg kunne blive frelst fra evig fortabelse ved hans blod. Åh, hvilken salig trygghed! Jeg forstod nu, at jeg havde modtaget Helligånden, da sløret blev taget fra mine øjne. Jeg var født på ny, genfødt af Gud, jeg var frelst ved Jesu Kristi blod fra evig fortabelse, jeg var bleven en kristen. Jesus havde taget bolig i mit hjerte. Ved Guds *nåde* var jeg blevet omvendt og frelst, ikke ved mine gerninger. Nu vidste jeg, hvad fred var. Åh, tak Herre!»

I sannhet må vi innrømme: Guds vei *for* oss – og hans veier *med* oss – er uransakelige!

Herren søker å frelse synderen

Av Konrad Fjell

«Når han så på kobberslangen, ble han i live.»

4Mos 21:9

Israelsfolkets vandring i ørkenen er fra begynnelse til slutt en beretning om folkets vantro, utroskap og ulydighet mot Herren.

På samme måte åpenbares i beretningen om utgangen fra Egypt og vandringen mot løfteslandet, Herrens ubegripelige nåde og barmhjertighet.

Salme 106 handler om denne dobbeltheten ved ørkenvandringen. Mange ganger var folket ulydige, og mange ganger måtte Herren tukte og straffe dem.

Men det gjorde Herren ondt i hans store miskunn at han måtte tukte dem. Derfor frelste han dem når de var i nød og påkalte ham (Sal 106:44-45).

Dette sier oss noe om det dypeste og innerste i Guds vesen. Det er Gud selv som straffer synderen med den evige død. Allikevel sier Gud at det ikke er etter hans hjertes innerste vilje og behag at synderen skal dø, men at han omvender seg og får leve (Esek 18:32).

Gjennom Guds selvåpenbaring i Bibelen viser han oss fra første til siste blad at han søker å *frelse* synderen. Med rette kan man kalle dette Guds innerste og egentlige vilje.

I ørkenvandringen møter vi dette gang på gang, og ikke minst i beretningen om kobberslangen.

Etter at Herren hadde gitt folket seier over kana'aneerkongen Arad, brøt folket opp fra fjellet Hor og tok veien til Rødehavet. Men på veien ble folket utålmodige (4Mos 21:4).

De begynte å tale mot Gud og mot Moses og si: «Hvorfor har dere ført oss opp fra Egypt, så vi må dø her i ørkenen? For her er verken brød eller vann, og vi er inderlig lei av denne usle maten» (21:5).

Da ble Herrens vrede opptent mot folket, og han sendte giftige serafslanger inn blant dem. Mange ble bitt og døde.

Her ser vi at Gud etter sitt hellighets vesen ikke kan gå på akkord med synden, men må straffe den og tukte den. Og syndens straff er døden (Rom 6:23). Gud er hellig, rettferdig og sannferdig og kan aldri vike fra dette. Du som har syndet mot Gud skal vite at du står under hans vrede og dom.

Israelsfolkets synd i beretningen om kobberslangen var utålmodighet. Nå kunne man fristes til å spørre: Er utålmodighet så farlig en synd? Er det ikke menneskelig å bli utålmodig noen ganger? Slik dømmer vår fornuft i disse saker. Men Gud dømmer annerledes.

Kjenner du i ditt hjertes indre denne anklage mot Gud: «Hvorfor fører du meg slik og slik? Hvorfor handler du slik og slik?» En slik anklage er i sannhet en alvorlig synd. Skulle ikke Gud som har skapt deg og forløst deg ved

sin egen Sønn Jesus Kristus, og som har lovt at han vil gi deg alle ting med ham (Rom 8:32), vite best hva som tjener til din fred?

I stedet skulle enhver ransake seg selv og spørre om man har syndet mot Herren, tatt seg selv til rette og kanskje selv er årsak til lidelse og smerte i sitt liv, og omvende seg.

Men om man ikke kan bli var noen slik synd eller egenrådighet skulle man ydmykt takke Gud også for det man ikke forstår i sitt liv, og slå seg til tåls med at alene Gud vet hva som er best.

Utålmodighet er dypest sett et tegn på at man i sitt hjerte har andre guder enn Herren og ikke stoler fast og fullt på ham. På samme måte er utålmodighet et kjennetegn på at man ikke holder Guds navn hellig og i ære, men tvert imot misbruker det og vanhelliger det, ved at man ikke påkaller hans navn og flyr til ham med all sin nød.

Men selv om israelsfolket syndet mot Herren, hørte han deres bønn når de kom til ham og bekjente sin synd. Like lite som han kan slå av på sin hellighet og vrede over synden, like lite kan han slå av på sin inderlige barmhjertighet, nåde og godhet. Han ynkes over synderen og vrir seg i smerte over den elendiges elendighet.

Derfor lot Herren Moses reise opp en kobberslange på en stang, for at hver den som så på den skulle bli i live. Dette gjør han midt blant et folk som på grunn av sin egen synd og troløshet lå i død og elendighet. Her møter vi det innerste av Guds vesen og vilje. Han søker en vei som han kan frelse synd-

eren på, midt i hans selvforskyldte nød og elendighet.

Slangen som ble reist i ørkenen er et av Det gamle testamentets herligeste vitnesbyrd om Jesus.

Jesus sier at denne hendelsen er et vitnesbyrd om ham selv: «Likesom Moses opphøyet slangen i ørkenen, slik skal Menneskesønnen bli opphøyet, for at hver den som tror på ham, skal ha evig liv» (Joh 3:14-15).

Akkurat som slangen ble reist opp i ørkenen i dødens og syndens leir, kom også Jesus til en fallen menneskeslekt som var død og forapt i sine synder.

Ingen hadde bedt ham om å komme. Av egen fri vilje etter sin inderlige kjærlighet og barmhjertighet kom han til oss, lot seg spikre opp til et kors for å frelse oss fra våre synder.

Slik peker kobberslangen fremover mot Jesu frelsesverk på Golgata. Men på samme måte som en fyrlykt kaster sine stråler ikke bare fremover men også bakover, peker kobberslangen ikke bare fremover mot korset, men også bakover til syndefallets dag.

Det var slangen som førte menneskeslekten inn i synd og død. Slangen er i Bibelen selve symbolet på opprøret og hatet mot Gud – ja, er et bilde på selve synden.

På denne bakgrunn er det forunderlig å høre den lidende Messias rope på korset i angst og fortvilelse: «Jeg er en orm og ikke et menneske» (Sal 22:7).

Når djevelen, den gamle slange, skulle overvinnes, når menneskeslekten opprør, hat og synd mot Gud skulle sones, skjedde det ved at Gud selv ble

gjort til alt dette. Du forunderlige Gud.

Derfor står det i 2Kor 5:21: «Ham som ikke visste av synd, har Gud gjort til synd for oss, for at vi i ham skal bli rettfærdige for Gud».

Gud lar seg selv gjøre til synd. Han lar seg selv bli ett med det djevelske opprør og hat som kom inn i våre liv, for å frelse oss fra dette.

Han frelser synderen ved å skille synden fra synderen, og straffe synden utenom og ved siden av synderen. Nærmere bestemt gjorde han dette ved selv å bli ett med synden og la sin hellige vrede i all sin gru ramme seg selv. Slik kan han berge synderen uten å slå av på sin egen hellighet.

Denne frelse er ferdig for deg. Det var for deg han gikk i døden. Du får del i denne frelse på samme måte som israelfolket ble frelst, nemlig ved å se. De skulle bare vende sitt syke, utmattede og trette hode mot kobberslangen og se på den, så ble de frelst.

På samme måte kan du vende ditt syke, utmattede og trette hjerte mot Jesus. Dine synder kan være så store og mange de vil. Det var nettopp derfor Gud måtte berede så stor en frelse ved å ofre sin egen Sønn, overgi ham til død og pine og fornedre ham til helvetes gru.

I samme øyeblikk som du i ditt hjerte sukker og lengter etter Jesus, er du et frelst, omvendt og gjenfødt Guds barn. I samme øyeblikk har du del i hele hans rettferdighet. Gud være takk og lov!

L&E

Vær velsignet, nådetrone

*Vær velsignet, nådetrone,
tusen ganger at du var
villig synden å forsone
som deg selv fortørnet har!
Å, hvor fyller liv og lyst,
tak og kjærlighet mitt bryst
når jeg ved ditt kors betenker,
Jesus, hva din død meg skjenker!*

*Kom, min lege, å forbinde
mitt det knuste sinn og mot!
La mitt arme hjerte finne
redning i din død, ditt blod!
Ta den hele skade bort
som meg Adams fall har gjort,
og som jeg ved synd har øket
– la min skyld helt være strøket!*

*Skriv meg, Jesus, dine vunder
og din død i sjelen inn,
så jeg ser deg alle stunder
på ditt kors som frelser min!
Du alene kan på jord
hjelpe meg med nådens ord.
Her for dine føtter bøyet
blir mitt hjerte trøst tilføyet.*

*Disse føtter vil jeg holde
som min sjels den faste stavn.
Mine hender vil jeg folde
og deg tage i min favn.
La meg finne ly og le
under dette livets tre.
Si: la sorgen borte blive,
jeg vil all din synd tilgive!*

Arnulf fra Løwen, 1250.
Gml. Sb 228

For Herrens åsyn

– Utdrag av referat fra årsmøtet i NLL 2016

Norsk Luthersk Lekmannsmisjons årsmøte ble avholdt i forbindelse med sommersamlingen på Fossnes.

Andakt

Møtet åpnet med andakt av Ingar Gangås. Han leste fra første Kongebok (17:1) om profeten Elias som sto for Herrens åsyn. Vi står også for Herrens åsyn – hver dag, og med alle ting. Dette årsmøtet er intet unntak. Misjon er å stå for Herrens åsyn. Alt vi gjør i livet vårt er ovenfor Herrens åsyn. Dette er et stort alvor som må være med å prege oss!

Elias kunne bli overmodig (18:46), mismodig (19:10) og hovmodig (19:14). Slik er det også i våre liv. Det svinger, og vi preges av følelsene våre. Vi glemmer at Guds Ord er det samme i dag som i går, og at nåden er ny hver dag. Det er så lett å tenke at vi er i stand til å gjøre noe av oss selv, men når Herren vil ta seg av et menneske, må han ydmyke oss først. Han må gjøre oss små, slik at vi ser at vi ikke kan bruke noe av vårt eget, og at han skal vokse og jeg skal avta. Da er det Jesus som får gjøre alt!

Videre ble det sagt til Elias: «Stå opp og et! Ellers blir veien for lang for deg» (19:7). Dette gjelder også oss. Tiden før Jesus kommer igjen blir bare vanskeligere og vanskeligere. Guds Ord møter stor motstand i verden, og vi kjenner på denne motstanden i vårt eget

hjerter også. For at veien ikke skal bli oss for lang, er det dermed avgjørende at vi tar oss tid til Ordet og kommer fram for Guds åsyn med alle ting.

Årsmøte

Etter andakten ble Konrad Fjell valgt til møteleder, Paul Bergene Holm til protokollfører og Olav Fossdal til referent for «Lov og Evangelium».

Årsmelding fra Landsstyret ble lest av formann Reidar Heian. Saksdokumentene var sendt ut i god tid før årsmøtet. Derfor ble ikke årsmeldingene for bibelskolen på Fossnes, misjonsarbeidet i Moldova eller litteraturarbeidet i Sør-Amerika lest opp, men det ble gitt anledning til orientering og spørsmål.

Flere av de faste forkynnerne kom med en liten rapport og ba om fortsatt forbønn for deres familie og arbeidet de står i.

Hovedregnskapet for NLL og regnskapet for bibelskolen på Fossnes ble lest opp av Per Bergene Holm, og det var mulighet for å komme med spørsmål underveis. Bibelskolen har solgt «Furulund», og er dermed gjeldfri. Det er også bestemt at det skal lages noen store soverom og to kontorer på loftet på «Ekely».

Reidar Thorbjørnsen orienterte om arbeidet med utarbeidelsen av en ny foreningshåndbok. En komité bestående av Konrad Fjell, Per Bergene

Holm, Jan Ove Heggdal og Reidar Thorbjørnsen skal legge fram et forslag i løpet av denne høsten/vinteren.

Paragrafene 3 og 4 i «Retningslinjene for valgnemnda» blir noe mer presisert. Dette er for at det skal være nok kandidater til å gjennomføre et riktig valg. Dette ble godkjent av årsmøtet.

I paragraf 9 i «Lover for NLL» ble det fremmet et forslag om en endring som går ut på at Landsstyret og sekretæren kan gi stemmerett til ansatte, tillitsvalgte og medlemmer av styret hvis disse ikke har meldt seg på med stemmerett innen fristen. Dette ble nedstemt av årsmøtet, og det vil fortsatt være slik at dersom man skal ha stemmerett under årsmøtet, må man være påmeldt med stemmerett innen fristen som er satt.

Under årsmøtet 2015 ble det fremmet et forslag om at LS måtte behandle saken om forholdet mellom ELM og NLL, og legge frem en uttalelse for årsmøtet 2016. Saken har vært behandlet av LS som kom med følgende uttalelse:

«LS har jobbet grundig med saken om forholdet mellom ELM og NLL siden årsmøtet 2015. LS presiserer at NLL ønsker å ha det samme forholdet til ELM som til andre kristne organisasjoner. Når det gjelder forkynnelsen, mener vi det er forskjeller og ulik vektlegging, men vi taler ikke om forskjeller som umuliggjør broderlig samfunn. Når det gjelder arbeidet i Sør-Amerika, ser vi ulikt på flere ting og ser at et samarbeid der ute er vanskelig. Vi beklager at det har gått slik. LS vil

oppmuntre misjonsfolket til fortsatt å be for NLL og ELM sitt arbeid, hjemme og ute (Kol.3:13).»

Valg

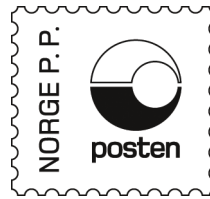
Til Landsstyret sto John Flaten, Jan Ove Heggdal og Magnus Samdal på valg. I tillegg hadde valgnemnda foreslått Atle Barkve, Gunnar Fossli og Fredrik Thorbjørnsen. Jan Ove Heggdal og Magnus Samdal ble gjenvalgt, og Fredrik Thorbjørnsen kom inn i styret. Reidar Heian (formann) og Dag Rune Lid (nestformann) fortsetter i styret. Atle Barkve, John Flaten og Øystein Laberget ble valgt som 1., 2. og 3. varamann.

Det ble gitt Per Bergene Holm fullmakt til å undersøke om det vil være av økonomisk gevinst å leie inn en ekstern revisor for hovedregnskapet. Ettersom hovedkassen er registrert i frivillighetsregisteret, er det mulig å søke om kompensasjon på noe av momsutgiftene.

Til valgnemnda sto Martin Fjære på valg. Han ble gjenvalgt, og Karl Bø fortsetter som 1. varamann. Lars Fossdal og Steinar Kvalvik sitter i valgnemnda fra før.

Under «eventuelt» fremmet Lars Fossdal et forslag om å lage en økonomisk støtteordning for de i vår egen sammenheng som trenger økonomisk bistand. Når vi hjelper andre trengende via ulike hjelpeorganisasjoner, bør vi også tenke på våre egne. Landsstyret vil behandle denne saken.

Olav Fossdal, referent

Returadresse:
Low og Evangelium
Daleneveien 175
3138 Andebu

Vennligst gi ekspedisjonen beskjed i god tid ved adresseforandring!

Du er fri!

Av Marcus Söderberg

«Er det godt i dine øyne å komme med meg til Babel, så kom, og jeg vil la mitt øye våke over deg. Men er det ikke godt i dine øyne å komme med meg til Babel, så la det være! Se, hele landet ligger for deg. Du kan gå dit hvor det er godt og rett i dine øyne.»

Jer 40:4

Det er Nebusaradan, høvdingen over livvakten, som sier dette til profeten Jeremia. Det ble så godt for meg når jeg fikk se forbildet på Kristus i dette. Helt uten vår medvirkning brøt han syndens lenker på Golgata kors. Han tok din og min straff, slått for våre misgjerningers skyld, straffen ble lagt på ham for at vi skulle ha fred og ved hans sår har vi fått legedom.

Han kaller og sier: – kom til meg, kom alle dere som strever og har tungt å bære, og jeg vil gi dere hvile. Han tvinger ingen, men sier: om du vil, så kom. Akkurat som Jeremia fikk høre. Videre sier han: «Jeg vil gi den tørste å drikke av livets vannkilde for intet» (Åp 21).

Tenk hvilket gledens budskap til den fangne Jeremia! Du er fri! Ja til hver fattig synder: Jesus har kjøpt deg

fri! Du får komme på hans ord og løfte, av bare nåde. Men vi har den forferdelige muligheten å si nei, å gå dit vi selv ønsker og finner for godt.

Hvilken vei går du? Du kan velge din egen vei eller Guds vei. Du kan ikke ha både verden og Guds rike. Du må velge. Og Jesus han kommer snart, derfor sier han i dag som han gjorde til Judas: Det du gjør, gjør det snart!

*Treng i Guds armer inn
og fatt din Jesu hjerte.
Det koste i ditt sinn
hva enn det vil for smerte.
Til kronen går man ei
i sorgløs ro og mak.
Treng inn, nå er det vei,
nu heter det i dag!*

*Som først ved moders barm
tilfreds seg barnet giver,
så i Guds nådes arm
først hjertet stille bliver.
Hvor er det godt hos Gud!
Kom, hjerte, snart og tag
mot nådens søte bud
i dag, i dag, i dag!*
(Hans Adolph Brorson. Gml. sb 158).

L&E